

Önképzőköri foglalkozás

2014. augusztus 22. péntek, 9.00-11.30

Németh László Városi Könyvtár, Hódmezővásárhely

Kétfélével foglalkoztunk a mai alkalommal: részben kapcsolódtunk a múlt heti előadónk által felvetett problémákhoz; részben Bruegelünket vettük ismét elő.

Elgondolkodtunk, hogy – valóban – lehetséges-e a modernitásban a szentkép-festés, az áhítatos korok múltán, a hit válságának évszázadaiban létezhet-e még hiteles templomi festészet. Dilemmánkra [több kép felidézésével](#) igyekeztünk válaszolni: Benczúr Gyula, Abanovák Vilmos, Rudnay Gyula, Székely Bertalan oltárképeit néztük, csodáltuk, meggyőzötve arról, hogy igen, van létjogosultsága a modern áhítat képeinek is. Hozzákapcsoltuk még témánkhoz Csontváry különös képét, a *Fohászokó Üdvözítő*t, s eszünkbe juttattuk, hogy az egész gondolatmenet az elmúlt órán Munkácsy *Krisztus-trilógiájából* indított. Végül Lajta Gábor nemrég befejezett és felszentelt dombóvári festményét tekintettük meg: *Jézus Emmausban* volt a választott téma, s mondhatjuk – egész csoportunkat lenyűgözte az új realizmus technikáin iskolázott finom szépségű kép, mely minden bizonnyal a gyülekezet meghitt örömét, áhítatát szolgálja majd. Adósak maradtunk viszont a téma híres európai feldolgozásával, főként például a Rembrandt fogalmazta válaszokra gondolunk. Ezt jövő alkalommal pótolnunk kell, hiszen a Bagi Mária készítette prezentáción rajta vannak e festmények!

A továbbiakban Bruegel „középpont nélküli” bibliai tárgyú képeinél időztünk el. Visszatértünk Popper Leó fiatalon elhunyt művészettörténész Bruegelt illető, Tolnay Károly felidézte kijelentéseihez; a Cézanne-párhuzammal kapcsolatban érintettük az *Allteig* („egyetemes massa”) kérdéskörét, ahol a fény és környezeti *valeur* mint *bőr* tapad az adott valóságtárgyra... Megállapítottuk, hogy Bruegel világnézete valószínűleg középpont- és transzcendencia-nélküli volt: a *Biblia* és a mitológia kiemelten fontos jelenetei a festmények mintegy mellékes, csaknem elrejtett epizódjává válnak a *Betlehemi gyermekgyilkosságon*, a *Királyok imádásán*, a *Saul öngyilkosságán*, de a nagy *Kereszvitelen*, a *Keresztelő Szent János prédikációján*, de az *Ikarosz bukásán* is. Bruegel, úgy tűnik, az emberiség életét megfordított világnak látja, az embert pedig olyannak, kin a természet teljességgel uralkodik.

A következő foglalkozáson a *Magvető* című alkotást vizsgáljuk meg fenti szempontokból.